

HAZ MECAZ

Dil söyleşir uyurken de uyanırken de
Yaprak dalından sessizce mi düşer
Lal ağaçlar kaplar yerin verdiklerini
Biz yaramızı terk etmeyelim yeter

Evimize gelelim çok hayaller katettik
Örtülü masamız oldu örtülü mevzular
Hazlar çaputtan mecazlar beyhude
Devriye gezer etrafta muvazzaf arzular

İmkânı yok sıyrılmamızın cenderedeyiz
Bir kapı zili çalar yerini yadırgar eşyalar
Çırpılacak kederler çırpılır aceleyle
Uygunadım acılar yakamızdan yakalar

Boy aynasına çarptık hayatı ıskalayan
Paramparçayız çok kırık çok hıçkırık
Güller mahzun sümbüller boynu bükük
Duadıklar lüle öpüşler mor köpük

Mülk tükendi musalla denen yerde
Bir tutam nefestir tutan ellerimizi
İyi kötü şeyler geride kaldı yol ayrıldı
Bana nihayet sana rivayetler kaldı

Mehmet S. Fidancı